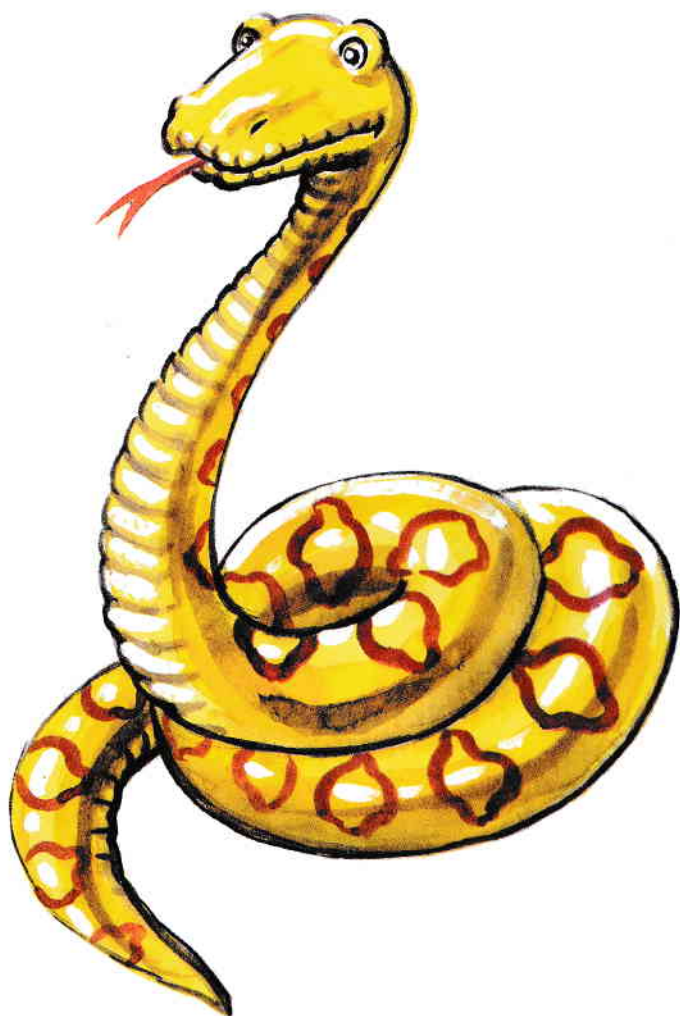

CRAIUL KIRIȘKI ȘI CRĂIASA KIRA

după un vechi basm țigănesc

Ilustrații: Costin Călimoceanu

Demult, demult de tot, într-un sătuc uitat de lume, trăiau o babă și un moș, care aveau o căsuță micuță, dar curată, și o căpriță, care le dădea lapte, dar copiii nu aveau și se simțeau tare singuri. Într-o zi, baba i-a zis moșului:

- Moșule, du-te încotro îi vedea cu ochii și întoarce-te cu primul suflețel pe care-l vei întâlni în cale, pui de om sau de animal, și acela să fie copilul nostru.

Moșul a plecat spre târg cu gândurile aiurea și hop, era gata-gata să calce cu ciubotele un puișor de șarpe. L-a ridicat, l-a privit lung și l-a vârât în traistă ca să-l ducă acasă.

Baba s-a bucurat tare:

- Mititelul! E frumușel, mânca-l-ar mama! O să-i fac un culcuș în coșul de nuiele și o să-i dau lapte de la căprița noastră...

Șarpele a crescut, iar moșul și baba nu mai știau ce să-i dea de mâncare... Pe când stăteau și se sfătuiau, au auzit o voce:

- Măicuță dragă, nu mai fi îngrijorată!

- Măicuță mi-ai zis? Păi tu poți vorbi, feciorule-șarpe?

- Pot vorbi și vă spun că o să vă răsplătesc într-o zi pentru bunătatea voastră. Acum ascultă-mă cu luare-aminte, tată.

Dă sfoară-n țară,
ca toți oamenii
care au două fete
să-mi aducă mie
una, ca s-o mă-
nânc. Toți trebuie
să se supună, alt-
fel, cu puterea pe
care o am, praf și
cenușă fac din tot
satul!